

Frankenstein; het Monster en zijn Makers

Frankenstein; het Monster en zijn Makers

Janneke Budding

Dit boek is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid samengesteld.
Noch de auteur, noch de uitgever stelt zich echter aansprakelijk voor
eventuele schade als gevolg van eventuele onjuistheden en/of
onvolledigheden in deze uitgave, evenals voor onjuist gebruik of
navolging van gegevens en/of adviezen in deze uitgave.

Schrijver: Janneke Budding

Vormgeving: Frank Budding

Omslagillustratie: 'Lighting, Brasilia, Brazil; Mariordo Mario Roberto
Duran Ortiz, Wikimedia Commons'

Copyright © 2017 Janneke Budding

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand,
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij
elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige
andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de
uitgever.

ISBN 9789402168068

NUR 630/670

Inhoudsopgave

	Proloog	5
1	Mary Shelley; de eerste 18 jaar	7
2	Shelley; de rebelse romanticus	12
3	Lord Byron; de flamboyante poseur	17
4	Claire Clairmont; de grillige verleidster	21
5	Dr. Polidori; de literaire lijfarts	23
6	Villa Diodati en de zomer van 1816	25
7	‘Gothic’ en Galvani	28
8	De schrijfwedstrijd	31
9	<i>Frankenstein</i> ; opbouw en plot	36
10	‘Werk in uitvoering’	40
11	De ontvangst van <i>Frankenstein</i>	45
12	Het <i>Frankenstein</i> -effect	47
13	Het nageslacht van <i>Frankenstein</i>	51
	Epiloog	56
	Geraadpleegde bronnen	59

Proloog

Een stelletje ongeregeld. Zo moeten de brave Zwitsers gedacht hebben over het handjevol Britten dat in 1816 de zomer doorbracht in de elegante Villa Diodati, hoog boven het Meer van Genève. De huurder van de villa zou een Engelse Lord zijn en ook nog eens een beroemd dichter. Maar het gerucht ging dat hij Engeland ontvlucht was omdat er allerlei schandalen aan hem kleefden. *His Lordship* trok die zomer aan het Meer van Genève veel op met een wat jongere landgenoot, ook een twintiger, die er met zijn artistieke krullen en vreemde blik minstens zo markant uitzag als hijzelf. Het groepje dat samenschoolde in Villa Diodati bestond verder uit twee jonge vrouwen en een paar bedienden. Over beide vrouwen deden praatjes de ronde. De rosblonde hoorde bij de zwarte krullenkop en noemde zich Mrs Shelley, hoewel er in het dorp gefluisterd werd dat de twee helemaal niet getrouwd waren. Van de donkerharige jonge vrouw met de uitdagende blik zei men dat ze de minnares was van de Engelse Lord. Maar of hij de enige was van het groepje waar ze intieme betrekkingen mee onderhield, betwijfelden de omwonende Zwitsers.

Niet alleen de Zwitsers maar ook de Britten die in de buurt van Genève waren neergestreken bezagen de huurder van de Villa Diodati en zijn *entourage* met een mengsel van nieuwsgierigheid en afkeer. Uit de Britse kranten en het roddelcircuit kenden ze niet alleen de namen maar ook de kwalijke reputatie van het stel. Lord Byron was de ergste. Hij zou zich onder meer schuldig hebben gemaakt aan incest. De nog iets jongere zwarte krullenbol was Mr Percy Shelley, nota bene een zelfverklaarde atheïst, die zijn echtgenote en kind in de steek gelaten had en nu hokte met de piepjonge dochter van een oproerkraaier. Shelley was de tijdelijke huurder van Maison Chapuis, een bescheiden huisje aan het meer. Daar hokten niet alleen hij en de rosblonde vrouw, maar ook de zwartharige met de lonkende blik. Een zuigeling was er ook nog, de hemel mocht weten wie de ouders waren.

Ondanks de afkeer van de veronderstelde praktijken van de tijdelijke bewoners van Villa Diodati en Maison Chapuis was men nieuwsgierig naar hun doen en laten. Zo nieuwsgierig dat er aan de overkant van het meer regelmatig Britse telescopen gericht waren op de villa waar deze vreemde vogels dagelijks samenschoolden.